

lep. Jednako je s človekom, jednako je z drugimi stvarmi.¹

¹ Samo najpopolnejšega bitja, t. j. Boga, bistvo je, da je neskončno lepo.

Zato nam je jasno, da lepote ni iskati v bistvu kakega predmeta, ne v njegovi notranjščini, temveč le v bistveni obliki.

(Dalje.)

Pravijo . . .

I.

Skakal je kanarec
s palčice na palčico,
kopal se v kozarcu,
pikal drobno malčico.

V oknu oče s pipo
potrkal je ob dlan;
gledal, željno čakal . . .
Vendar! — Čakal ni zaman:

„Ej, kako konjičem
grive v zraku vejejo . . .
Morebiti znajo:
kam ponosni spejejo.

Na blazinah mehkih
sama radost in mladost.
Ali drug — naš Lovro,
kje je tvoja veselost?!

Ej, tako h poroki
ženinov ne vodimo;
veš, tako pogrebci
do gomile hodimo . . .“

In pomajal glavo,
pipico zapalil je
in s kanarcem v kletki
malo se pošalil je . . .

II.

Harmonika poje v akordih
zdaj tihih, zdaj silnih, zdaj lahkih;
srce se pri srcu razvema
v mazurkah in valčkih živahnih . . .

Na tihem je v Lovrovi duši
vzkipevala davna skrivnost:
Naj dvignem med svate se prosta;
in ti boš, in ti boš spet — prost! . . .

„Odloži harmoniko, godec!
Pij z nami vred kapljico čisto
na zdravje, na srečo vse družbe!
Poj z nami vred pesemco tisto:

„Preljuba, zdaj zdrava ostani,
podaj mi še enkrat roko . . .“ —
Zarajalo petje je glasno,
kot vsem bi veljalo v slovo . . .

In zatrepetala je drugo
v nevestini roki desnica:
Nevesti so lahko rdela,
bledela so ženinu lica.

A svatom na radostnih ustnih
umiral je glas zapored . . .
„Pa name nikar ne pozabi . . .!“ —
In godec zasviral je spet. — — —

III.

Druga nedelja po svatbi. —
Mož je zadremal ob mizi;
ženki pa v mislih je Lovro
dremal nad srcem — preblizi:

Kadar se očka ti smeje,
daleč so tvoji smehljaji . . .
Kakor ljubezen si preje,
Lovro, še žalost zataji! . . .

Pravijo, da še kanarcu
več ne postrežeš prijazno;
kajkrat pri praznem kozarcu
gleda skodelico prazno.

Mož se je vzbudil. „Kaj tožno,
ženka, ob stol se naslanjaš!
Čudne sem sanjal jaz sanje;
ti pa jih morda še sanjaš . . .“

Kadar prihajaš po vasi
znancem odzdraviti zabiš;
sestro zamišljen si včasi
z mojim imenom privabiš.

Silvin Sardenko.